

MELDURIN

Johnny í Grótinum

# VISIONIN ER AT VERÐA BETRI

Eitt tilvildarligt prát til ein fót bóltsdyst fekk Johnny í Grótinum at søkja starvið sum stjóri á Landssjúkrahúsinum. Hann sær Landssjúkrahúsið sum ein spennandi stovn í eini rívandi menning

Annika Kunoy Im

Nýggi stjórin á Landssjúkrahúsinum eitur Johnny í Grótinum. Hann er best kendur sum búskaparligur serfrøðingur og úr bankaheiminum, har hann hevur starvast seinastu 10 árin.

– Samskipti skal á breddan, tí serliga á Landssjúkrahúsinum eru nógv fólk, sum eru klókari enn eg innan júst hetta øki. Eg fari tí at lurta eftir, hvat serfrøðingarnir siga og og taka tað harfrá. Í verki verður tað framt við at spyrja eftir hvørjum øðrum, hava fundir og fáa grundleggjandi evnini á breddan. Hetta er ætlanin fyrstu 100 dagarnir í nýggja starvinum, greiðir Johnny frá.

### Hug til eina krevjandi uppgávu

Johnny í Grótinum spældi við tankan um at søkja um starvið sum sjúkrahússtjóri fyri eini fimm árum síðani, men tá var bankin í stórari menning, og hann var upp-tikin av fleiri øðrum avbjóðingum. Men tá hann í vár møtti fráfarandi sjúkrahústjóranum til ein fót bóltsdyst, fekk hann veruliga hug til uppgávuna, nú hon aftur var tøk.

– Vit finga eitt stutt prát um menningina av heilsu-økinum og teimum avbjóðingum, ið Landssjúkrahúsið hevur fyri framman. Eg fekk eina greiða kenslu av, at hann ikki rýmdi frá eini søkkandi skútu. Tvørturímóti sá eg, at Landssjúkrahúsið er ein sera spennandi stovnur, sum hevur verið í eini rívandi menning. Starvsfólkahópurin spennir sera vítt frá

granskandi PhD’arum til um-sorganarfullar dugnaligar sjúkrarøktarfrøðingar. Eisini sá eg stóru ójavnvágina í, at játtanin til Landssjúkrahúsið ikki hevur fylgt vaksandi eftirspurninginum, sum eitt samt Løgting eisini hevur staðfest. Eg sá, at leiðsluuppgávan var stór og krevjandi og fekk tá hug til at royna at loysa uppgávuna, sigur hann.

### Bleiv búskaparfrøðingur av tilvild

Johnny í Grótinum greiðir frá, at tað var næstan av tilvild, at hann bleiv búskaparfrøðingur, hóast tað síðani hevur fylt nógv í professio-nella lívi hansara.

– Tað lá ikki í kortunum, at eg skuldi verða búskaparfrøðingur, sigur hann.

Hóast hann eftir at hava lokið miðnámskúla brendi fyri samfelagsfrøðini, so fór hann at lesa teldufrøði. Hann steðgaði tó lesturin eftir fyrstu lestrarhálvuna tí, sum hann sigur, so var tað ikki júst hann.

– Tað var ikki akkurát eg. Tað var ov innanhokið, nørðaligt og tekniskt til mín, hóast tað eisini vóru spennandi tíðir júst tá, tí internetið jú var spildurnýtt. Men eg sá ikki meg sjálvan sum ein sum situr einsamallur og arbeiðir, sigur hann.

Síðani fór Johnny til

Onlands at vitja, har systur hansara Dorit las. Hann avgjórði at fara undir lestur í Bretlandi og byrjaði at lesa samfelagsfrøði, búskaparfrøði og heimspeki. Eftir fyrsta árið í Skotlandi hevði hann eisini ætlanir um eitt ár sum skiftisstudentur í USA og var komin inn á University of Oregon.

– Eg var 20 ár, og tað summarið møtti eg Duritu,

seinni sigur starvið upp fyri at royna okkurt annað, kom ein av stjórunum og segði honum, at hann hevði ein vinmann í Føroyum, sum ar-beiddi sum bankastjóri, og sum hann hevði tosað um ar-beiðssama Johnny við.

– Hetta var bankastjórin í Føroya Banka, Jørn Astrup Hansen, sum hevði biðið danska stjóran biðið meg komið á gólvið, tá eg var

– Tað er týðningarmikið at menna leiðsluna, so hvør einstaki leiðarin dugur at menna seg og leiða onnur

sum í dag er kona mín. Vit komu saman í Føroyum og ætlanin var, at eg skuldi vitja hana í Keypmannahavn, áðrenn eg fór víðari til USA.

– Durita vísti mær runt í Keypmannahavn og lestrar-umhvørvinum, har hon las til verkfrøðing. Hon imponeraði meg, og tá eg hevði verið har í eina viku, fór eg at kanna móguleikan og vita, hvørjar útbúgvingar enn høvdu tøk pláss. Har var bert ein útbúgving, sum ikki var fullsett, og tað var búskaparfrøði. Eg søkti inn har og avlýsti USA, fortelur Johnny. Tað ber til at liva av luft og kerligheit!

### Bankalívið byrjar

Undir lestri í Keymannahavn søkir Johnny um starv í tjóðbankanum og arbeiðir við síðuna av lestrinum við hagtølum, telduskipanum og øðrum, sum hevur áhuga hansara. Tá hann tvey ár

Búskaparráðið, og bleiv eg formaður í januar 2005. Eg bar meg ongantíð undan, tí eg kendi, at tað var ov lítið av búskaparfrøði í miðl-unum, og at ov lítið sakligt kjak var um ymisku evnini. Eg havi tó áður nevnt í miðl-unum, at tað kanska segði meir um manglandi før-leikar í Føroyum enn um mína gløggu peru, at eg fekk handan sessin, tí í øðrum

### Ítrótturin lærir teg disiplín

Síðstu trý árin er Johnny byrjaður at renna miðvíst. Durita rann sítt fyrsta mara-thon í 1999 og ferðaðist nógv í samband við ymiskar renni-kappingar, men var hon givin at biða hann eisini koma og renna, tí hann ikki tímdi.

– Men á sumri í 2012 fann eg eina venjingarætlan á net-inum, sum eg fylgdi neyvt, og tað endaði við, at eg bleiv bitin av renningini, rann mítt fyrsta marathon í 2012 og havi runnið fimm síðani. Eftir eina tíð byrjaði eg eisini uppá at venja styrkivenjing í Tvørmegi, sigur hann.

Spurdur um áhaldni og treysti til venjingarnar er viðføtt ella upparbeitt, sigur Johnny, at áhaldni er ein til-lærdur førleiki.

– Ígjøgnum iðkanina havi eg funnið útav, at um man leggur eina ætlan og ikki gevur sær sjálvum móguleikar at víkja frá henni, so fær man úthaldni. Har skal miðvís venjing til, og venj-ingin hevur lært meg virði av áhaldni, disiplín og av at fyri-reika meg. Tað havi eg brúkt professionelt, men eisini í frítíðini og øðrum høpi.

### At gleða fólk gevur meining

Umframt at iðka hevur Johnny brúkt nakað av frítíð síni uppá andaligt virkse-mi.

– Eg havi eisini verið virk-in í Lívdini, har eg millum annað havi verið við til at geva út tvær bøkur hjá Jógvani Zachariassen síðstu tvey árin. Jógvan hevur sera góð evni til at bera fram ein boðskap og skipa tann boð-skapin. Eg hjálpti honum

londum eru tað jú vanliga granskarar, sum hava granskað í mong ár, sum fáa slíkar sessir. Tey 10 árin síðani tá havi eg verið nógv brúktur sum serfrøðingur í miðlunum, og tað eri eg stjóranum Janusi takksamur fyri at loyva mær, sigur hann.

### Familjumaður fyrst

Hóast Johnny er eitt kent andlit og hevur stóra ar-beiðs-byrðu og fleiri áhugamál, so sigur hann, at hann er maður og pápi fyrst og fremst.

– Eg lýsi meg fyrst og fremst sum familjumann og blandi meg fegin uppí skúla-arbeiði og lívi hjá døtrunum, sum eru 11 og 13 ár, sigur Johnny.

Familjulívið fyllir nógv hjá honum, og hann stovnar fegin Facebook-bólkar til foreldur um eitthvørt, sum kemur børnunum og áhuga-málum teirra við, greiðir hann skemtiliga frá.